

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4385/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvijestiteljice i Kamelije Parać, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GRAD SPLIT, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju, Split, Zrinsko-Frankopanska 211, OIB: 53703638008, kojeg zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika INSTITUT IGH d.d., Zagreb, Janka Rakuše 1, OIB: 79766124714, kojeg zastupa punomoćnik Bariša Pavičić, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-509/2022-13 od 24. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-509/2022-13 od 24. srpnja 2024.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-509/2022-13 od 24. srpnja 2024. pod točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se kao osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 28.610.441,75 EUR / 215.565.373,37 kn drugog višeg isplatnog reda, iz osnove preplaćene zakupnine po Ugovoru o JPP-u i izmakle dobiti po komunalnom doprinosu za neizgrađene objekte po ugovoru o JPP-u, a koja je tražbina prijavljena dana 19.3.2015.god. u stečajni postupak otvoren nad tuženikom. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od osam dana naknadi troškove ovog parničnog postupka.“

Pod točkom II. izreke naloženo je tužitelju u roku od osam dana naknaditi troškove parničnog postupka i to tuženiku u iznosu od 294.690,27 EUR i umješaču na strani tuženika u iznosu 243.585,50 EUR sa zakonskom kamatom od presuđenja (24. srpnja 2024.) do isplate po stopi koja se primjenjuje na ostale odnose.

2. Prvostupanjski sud je tako odlučio budući da je utvrdio osnovanim tuženikov prigovor zastare potraživanja primjenom roka zastarijevanja propisanog odredbom članka 230. stavka 3. i članka 228. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO).

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi da su razlozi na temelju kojih je donesena pobijana presuda u suprotnostima s dokazima koji su izvedeni te da prvostupanjski sud nije potpuno i pravilno utvrdio odlučne činjenice u odnosu na zastaru potraživanja. Navodi da je zahtjev radi isplate komunalnog doprinosa odbijen iz razloga jer se ne radi o osobnoj obvezi te da će komunalni doprinos platiti vlasnik građevinske čestice odnosno investitor koji će izgraditi objekt, a da iz podataka u spisu proizlazi da se ne radi o naplati komunalnog doprinosa nego o tražbini vezano za naknadu štete u vidu izmakle koristi zbog neostvarene uplate komunalnog doprinosa. Zatim navodi da je zahtjev s osnova naknade štete zbog preplaćene zakupnine neosnovano odbijen zbog pogrešne primjene materijalnog prava, budući da je prvostupanjski sud u odnosu na rok zastarijevanja pogrešno primijenio odredbu čl. 228. st. 1. ZOO-a umjesto odredbe članka 225. ZOO-a kojim je propisan zastarni rok od pet godina. Smatra nepravilnim utvrđenja prvostupanjskog suda: da je zastara počela teći 1. siječnja 2012., da nije došlo do prekida zastarijevanja zbog prijave tražbine u predstečajnom postupku, kao i da nije došlo do zastoja zastarijevanja, te pritom detaljno iznosi svoja shvaćanja i obrazloženja kojim potkrjepljuje i ponavlja navode iznesene tijekom prvostupanjskog postupka glede zastare kao i osnovanosti tužbenog zahtjeva u dijelu naknade štete u vidu izmakle koristi zbog neostvarenog komunalnog doprinosa. Na kraju se poziva na odluku ovog suda u kojoj je izraženo shvaćanje da se na ugovor o JPP primjenjuje opći – petogodišnji rok zastare. Predlaže preinačiti pobijanu presudu na način da se prihvati tužbeni zahtjev i naloži tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove, računajući i žalbeni trošak u iznosu od 24.875,00 EUR uvećano za PDV i sudsku pristojbu po odluci suda.

4. Tuženik je podnio odgovor na žalbu u kojem osporava žalbene navode u cijelosti te predlaže žalbu kao neosnovanu odbiti. Zahtijeva trošak odgovora na žalbu u iznosu od 25.331,81 EUR.

5. Tužiteljeva žalba nije osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Predmet postupka je tužiteljev zahtjev za utvrđenje osporene tražbine od strane stečajnog upravitelja u stečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 28.610.441,75 EUR (215.565.373,37 kn) koja se sastoji od naknade ugovorne štete zbog djelomičnog neispunjenja ugovorne obveze i to u vidu povrata preplaćenog

iznosa zakupnine u iznosu od 7.696.398,58 EUR (57.988.522,60 kn) uvećano za zatezne kamate na taj iznos obračunate do otvaranja stečajnog postupka (7. listopada 2014.) u iznosu od 3.194.532,95 EUR (24.069.208,51 kn), te štete u vidu izmakle dobiti zbog neostvarenih komunalnih doprinosa u iznosu od 9.654.708,34 EUR (72.743.400,00 kn) uvećano za zatezne kamate obračunate do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 8.063.473,66 EUR.

8. U ovoj pravnoj stvari već je bila donesena prvostupanjska presuda kojom je prihvaćen u cijelosti tužbeni zahtjev. Ta presuda je ukinuta rješenjem ovoga suda poslovni broj PŽ-5447/2019 od 27. travnja 2022. zbog pogrešnog pravnog shvaćanja prvostupanjskog suda da je pravni temelj prijavljene tražbine povrat stečenog bez osnove (članak 1111. ZOO-a), iako iz prijave tražbine i činjeničnih navoda tužbe proizlazi da se radi o naknadi ugovorne štete zbog neispunjenja tuženikove ugovorne obveze. Prvostupanjski sud je upućen da u ponovnom suđenju pravilno utvrdi koji je pravni temelj tužiteljevog potraživanja, te da shodno tome utvrdi relevantne činjenice za donošenje odluke o prigovoru zastare.

9. U ponovljenom suđenju prvostupanjski sud je otklonio uočene nedostatke na koje mu je ukazao ovaj sud te je na osnovi valjane ocjene izvedenih dokaza izveo pravilne zaključke i donio pravilnu i zakonitu odluku. Naime, zaključci prvostupanjskog suda utemeljeni su na rezultatima dokaznog postupka, što je detaljno i jasno obrazloženo, a utvrđene odlučne činjenice nisu u suprotnosti sa sadržajem isprava u spisu.

10. Prema podacima u spisu tužitelj je u stečajnom postupku nad dužnikom prijavio tražbinu u iznosu od 28.610.441,75 EUR koju je stečajni upravitelj osporio u cijelosti pa je sukladno odredbi članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) tužitelj upućen na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporene tražbine. Prema odredbi članka 270. SZ-a u parnici se utvrđenje osporene tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ona označena u prijavi ili na ispitnom ročištu.

11. Iz obrazloženja pobijane presude i podataka u spisu (prijave tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom na listu 70. do 72. spisa) proizlazi da je prijavom tražbine od 19. ožujka 2015. tužitelj prijavio svoju tražbinu s osnove naknade štete koju trpi zbog djelomičnog neispunjenja tuženikove obveze iz Ugovora o javnom privatnom partnerstvu od 4. rujna 2009., budući da je tužitelj u cijelosti ispunjavao svoju obvezu plaćanja mjesečne zakupnine do 31. prosinca 2011., dok tuženik nije ispunio u cijelosti svoju obvezu izgradnje športsko – poslovnog kompleksa odnosno nije ishodio građevinsku dozvolu za garažu i športski centar do 2. lipnja 2009., nije ishodio građevinsku dozvolu za poslovni toranj do 31. srpnja 2009. te nije izgradio te objekte do ugovorenog roka 31. prosinca 2011. (izvršio je 31,3% ugovorenog projekta, a ostalo je neizvršeno 68,7% projekta), pa da 68,7% od ukupno uplaćene zakupnine (iznos od 57.988.520,60 kn) predstavlja tražbinu naknade štete zbog preplaćene zakupnine, na koji iznos je obračunao zatezne kamate od 1. siječnja 2012. do otvaranja stečajnog postupka (u iznosu 24.069.208,51 kn). Zatim je zbog neispunjenja tuženikove obveze, zbog neostvarenih komunalnih doprinosa prijavio štetu u iznosu od 72.743.400,00 kn te obračunate kamate od dana dospijeca,

odnosno od dana kada su trebale biti izdane pojedine građevinske dozvole za izgradnju preostalog dijela športsko poslovnog kompleksa (za garaže i šoping centar od 2. lipnja 2009. i za izgradnju poslovnog tornja od 31. srpnja 2009.) u iznosu od 60.754.242,26 kn.

12. Prvostupanjski sud je utvrdio slijedeće nesporne činjenice:

- da su tužitelj i tuženik 4. rujna 2007. sklopili Ugovor o javno privatno partnerstvu (dalje: Ugovor o JPP) kojim se tuženik kao izvršitelj obvezao izgraditi sportsko poslovni kompleks na lokaciji Lora u Splitu na način da ga u cijelosti financira, projektira, izgradi, upravlja, održava i komercijalno iskorištava te da ga nakon isteka roka od 30 godina preda u vlasništvo i u posjed tužitelju kao naručitelju, a tužiteljeva obveza je da plaća zakupninu kroz cijelo razdoblje od 30 godina u mjesečnom iznosu do 3.000.000,00 kn.

- da je tuženik trebao izgraditi sportsko poslovni kompleks Spaladium centar u Splitu koji se sastojao od sportske dvorane, parkirališta, komercijalnih prostora i poslovnog tornja, te da je nesporno da je tuženik izgradio samo sportsku dvoranu dok nije pribavio niti građevinske dozvole za ostale objekte, a niti ih je izgradio do ugovorenog roka 31. prosinca 2011.

13. Iz nalaza i mišljenja sudski vještak je utvrdio da je tužitelj uredno ispunjavao svoju obvezu plaćanja mjesečne zakupnine do 31. prosinca 2011., utvrđen je ukupni iznos koji je uplatio, te koliko iznosi 68,7% od uplaćenog iznosa, te da je obračun kamata ispravno sačinjen.

14. Prvostupanjski sud je zaključio da je osnovana i da postoji tražbina tužitelja s osnove naknade štete zbog preplaćene zakupnine, dok je ocijenio da je neosnovana tražbina s osnove štete na ime izgubljene zarade (neostvarenih komunalnih doprinosa), te je u odnosu na cjelokupnu prijavljenu tražbinu ocijenio osnovanim prigovor zastare iz razloga obrazloženih u točki 24. obrazloženja.

15. U pravu je žalitelj da se tuženik osporavajući prijavljenu tražbinu tužitelja nije pozvao na zastaru, međutim taj prigovor je konkretizirao u ovom postupku, a materijalno pravni prigovori, pa i prigovor zastare, se mogu iznositi tijekom cijelog postupka do zaključenja glavne rasprave (članak 288.a ZPP-a).

16. Prvostupanjski sud je zaključio da je sukladno odredbi članka 215. stavka 1. ZOO-a zastara naknade štete počela teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a to je 1. siječnja 2012. kada je saznao financijsku situaciju tuženika i za neispunjenje preostale ugovorne obveze.

17. Neosnovan je žalbeni navod tužitelja da je sud pogrešno utvrdio datum dospijea prijavljene tražbine – ugovorne štete, budući da je i sam tužitelj u svojoj prijavi tražbine naveo da je tražbina s osnove preplaćene zakupnine dospjela 1. siječnja 2012., budući da je upravo od tog dana obračunao kamate na taj dio štete. Također je i u odnosu na štetu u vidu izgubljene koristi – neostvarenih komunalnih doprinosa naveo da je datum dospijea tražbine dan kada su trebale biti izdane pojedine građevinske dozvole (2. lipnja 2009. i 31. srpnja 2009.).

18. Naime, ako je sam tuženik odredio opseg tražbine označivši pritom datum kada je nastala šteta (1. siječnja 2012.) to je odlučna činjenica za ocjenu prigovora zastare, odnosno za utvrđenje dospijeća njegove tražbine. Pritom se ističe da tužitelj u žalbi tvrdi da je on izvršio tuženiku plaćanja i u daljnjem razdoblju, tijekom 2012., 2013. i 2014. godine, međutim, iz sadržaja njegove prijave očito proizlazi da ta plaćanja nije uzeo u obzir kod postavljanja odštetnog zahtjeva jer je sam naveo od kada računa kamate. I konačno, s tim u vezi, za dodati je da se u ovoj parnici može raspravljati o postojanju prijavljene i osporene tražbine kako je sadržana u njegovoj prijavi.

19. Za tijek zastare kod naknade štete nastale povredom ugovora je odlučno kada su nastupile povrede te obveze. Takvo pravno shvaćanje je izraženo u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-224/2022 od 1. veljače 2022. Dakle, u ovom konkretnom slučaju bi to značilo kada je nastupio učinak neispunjenja tuženikove obveze u ugovorenom roku, a to je prema samoj prijavi tražbine 1. siječnja 2012. Sve to upućuje na pravilnost zaključka prvostupanjskog suda da je tužiteljeva tražbina po osnovi naknade štete zastarjela jer je od tog trenutka pa do prijave tražbine u stečajnom postupku protekao zakonom propisani rok zastarijevanja.

20. Pravilno je zaključio prvostupanjski sud da se u konkretnom slučaju u odnosu na rok zastarijevanja primjenjuje odredba članka 230. stavka 3. ZOO-a kojim je propisano da tražbina naknade štete nastale povredom ugovorne obveze zastarijeva za vrijeme određeno za zastaru te obveze.

21. U konkretnom slučaju je šteta nastala povredom Ugovora o JPP koji su stranke sklopile 4. rujna 2007. Ugovor o JPP je poseban ugovor koji je reguliran Zakonom o javno privatnom partnerstvu kao i Smjernicama za primjenu ugovorenih oblika javno-privatnog partnerstva (JPP) („Narodne novine“ broj 98/06) koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o JPP.

22. Prema navedenim propisima javno privatno partnerstvo (JPP) je dugoročni ugovorni odnos između javnog i privatnog partnera predmet kojeg je izgradnja ili rekonstrukcija i održavanje javne građevine, u svrhu pružanja javnih usluga iz okvira nadležnosti javnog partnera. U svrhu provedbe projekta JPP javni i privatni partner sklapaju ugovor o JPP kojim uređuju međusobna prava i obveze. Ugovor o JPP-u je složen posao, koji u sebi, ovisno o prirodi projekta, može sadržavati nekoliko osnovnih ugovora (o zakupu, o davanju koncesije, o građenju, o dijelu i druge) koji se temelje na posebnim propisima.

23. Predmetni ugovor o JPP sadrži u sebi ugovor o građenju (izgradnja sportsko poslovni kompleks) o dijelu (ishođenje građevinskih dozvola, projektiranje, održavanje objekta i dr.) te ugovora o zakupu (tužitelj je dužan plaćati mjesečnu zakupninu (...)), a svi ti ugovori se smatraju i ugovorima o prometu roba i usluga iz odredbe članka 228. stavka 1. ZPP-a jer imaju gospodarsko značenje.

24. Odredbom članka 228. stavka 1. ZOO-a se nije htjelo ograničiti rok zastarijevanja od 3 godine samo na trgovce i trgovačke ugovore, kako smatra žalitelj,

nego se odnosi na sve ugovore koji se smatraju ugovorima o prometu roba i usluga i sve osobe koje u takvom ugovoru sudjeluju. Predmetni ugovor o JPP, odnosno pojedinačni ugovori sadržani u njemu (ugovor o građenju i ugovor o djelu) imaju gospodarsko značenje jer su ga sklopili tuženik kao trgovac i tužitelj kao osoba javnog prava, radi izgradnje športske dvorane i komercijalnog prostora, pa se na zastaru tražbine iz tih posebnih ugovora primjenjuje rok zastarijevanja od 3 godine.

25. Zatim, u odnosu na zastaru tražbine naknade štete u vidu povrata preplaćene zakupnine, primjenjuje se rok zastarijevanja od 3 godine propisan odredbom članka 229. ZOO-a. Nesporno je da je tužiteljeva obveza iz Ugovora o JPP plaćanje mjesečne zakupnine kroz cijelo ugovorno razdoblje od 30 godina, nakon čega je tuženik trebao objekt predati u vlasništvo i posjed tužitelju bez ikakve daljnje naknade, što znači da je putem najamnine plaćena tuženiku puna vrijednost građevine. Prema tome na zastaru tog vida štete se prema odredbi članka 230. stavka 3. ZOO-a primjenjuje zastarni rok od 3 godine propisan za tražbine najamnine i zakupnine.

26. Ovdje valja istaknuti da je neosnovano pozivanje žalitelja na pravno shvaćanje izraženo u drugoj odluci ovog suda glede zastare tražbina iz ugovora o JPP. Ta ranije donesena odluka, osim snagom pravne argumentacije, ne sprječavaju sud da u drugom predmetu zauzme drugačije pravno shvaćanje. Osim toga iz te presude proizlazi da je donesena u drugačijim činjeničnim i pravnim okolnostima od onih u ovom predmetu.

27. Prvostupanjski sud je odbijanjem tužbenog zahtjeva u cijelosti očigledno zaključio da je i u odnosu na tražbinu s osnove obračunatih zateznih kamata nastupila zastara potraživanja. Taj zaključak je pravilan budući da je odredbom članka 223. ZOO-a propisano da kad zastari zahtjev za glavnu tražbinu, zastarijevaju i zahtjevi za sporedne tražbine, kao što su tražbine kamata.

28. Neosnovan je žalbeni navod tužitelja da je došlo do prekida zastarijevanja prijavom predmetne tražbine u postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom. Odredbom članka 241. ZOO-a propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Prema odredbi članka 78. Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj:108/12, 144/12, 81/13, 112/13, 71/15 i 78/15; dalje: ZFPN) prijavom tražbine se prekida zastara od dana podnošenja prijave do proteka roka za isplatu koji je određen u predstečajnoj nagodbi, a ako se predstečajna nagodba ne sklopi – do izvršnosti odluke o obustavi postupka.

29. Da bi došlo do prekida zastarijevanja mora se raditi o prijavi tražbine koja je predmet ovog spora.

30. Međutim, iz prijave tužiteljeve tražbine u postupku predstečajne nagodbe (prijava od 18. listopada 2013. na listu 375. do 378. spisa) proizlazi da se ne radi o istoj tražbini koja je predmet ovog spora. Naime, iz prijave tražbine proizlazi da je tužitelj u predstečajnom postupku prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od

430.794.634,93 kn i to iznos od 2.949.739,78 kn na ime dospjele komunalne naknade za sportsku dvoranu Lora u Splitu (od čega 2.786.739,48 kn na ime glavnice, a 163.268,30 kn na ime obračunatih kamata), i iznosu od na 46.000.000,00 EUR (u protuvrijednosti 427.844.895,15 kn) na ime založne tražbine i prava građenja po kreditnim obvezama za izgradnju kampusa u Lora u Splitu. Dakle, u navedenoj prijavi tražbine nije sadržana tražbina ugovorne štete čije utvrđenje je predmet u ovom postupku.

31. Također je neosnovan žalbeni navod da je došlo do zastoja zastare, budući da tužitelj nije naveo razloge koji bi u smislu odredbe članka 237. ZOO-a upućivali na postojanje nesavladivih prepreka za ostvarenje tražbine sudskim putem, a pogotovo se takvom preprekom ne smatra vođenje pregovora između stranaka o ispunjenju preuzetih obveza.

32. Budući da je već i prema tužiteljevoj prijavi tražbine ugovorna šteta dospjela 1. siječnja 2012., evidentno je da je pravilnom primjenom zastarnog roka od 3. godine zastara nastupila 2. siječnja 2015. dakle prije nego što je tužitelj 19. ožujka 2015. podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku, pa je zbog osnovanog prigovora zastare pravilno odbijen tužbeni zahtjev.

33. Zbog osnovanog prigovora zastare ovaj sud nije ocjenjivao ostale žalbene navode koji se odnose na to da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je neosnovana tražbina naknade štete u vidu izmakle koristi, zbog neostvarenih komunalnih doprinosa, koje je prema redovnom tijeku stvari očekivao tužitelj.

34. Odluka o dosuđenim parničnim troškovima donesena je pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a glede osnove te članka 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika glede visine, a tužitelj u tom dijelu nije određeno naveo zašto smatra nepravilnom odluku o trošku osim zbog odluke o glavnoj stvari.

35. Kako nisu ostvareni žalbeni razlozi koje ističe žalitelj, a niti one na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a prvostupanjsku presudu potvrditi i tužiteljevu žalbu kao neosnovanu odbiti.

36. Zahtjev tuženika za naknadu troška odgovora na žalbu je odbijen kao neosnovan jer taj trošak nije bio potreban za vođenje spora (članak 155. ZPP-a).

Zagreb, 13. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **9-30873-12baf**

Kontrolni broj: **0eda0-7a24b-ad7c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.